

Adventi gondolatok

Szerző Administrator
2013. december 04.

Szvorák Katalin:
Közeledik a karácsony...

Az ünnepekre, a szent időre, úgy érzem, egyre nagyobb a lelki szükség.
A szürke monotonitásból, a rohanó mindennapokból...

emel ki bennünket az ünnep, hogy az egykor megtörténtet újra átélhessük kiemelve az időből, a mulandóságból, és az időtlenség, az örökké létezés szentségébe helyezzük azt.

Ilyenkor az ég is közelebb kerül a földhöz, átjárás van a szellemi és anyagi világ között. Az énekeink is fennköltebben, ünnepélyesebben szólnak, zengenek. Boldog vagyok, hogy énekeimmel, a sorok közötti csenddel harmóniát, megnyugvást viszek az emberek lelkébe.

Ebben az ünnepi készülődésben a legszebb maga a várakozás, a lelkünk felkészítése az örömhírré. Ehhez viszont mindnyájunknak le kellene csendesednünk, le kellene lassulnunk, hiszen a csendesség az, ami közelebb visz bennünket önmagunkhoz, és ahhoz a titokhoz, mely mindannyiunk lelkét megérinti.

A csend segít eligazodni önmagunkban, segít az összpontosításban, a tisztánlátásban, s nem utolsósorban a lelki feltöltődésben, az alkotásban, mert az érzékeny léleknek nagy szüksége van a csendre, néha úgy érzem, a csend sokkal beszédesebb, ha megfelelő helyen „hangzik el”.

A rohanó idővel és világgal úgysem tudunk versenyt futni és nem is érdemes, mert az igazi értékek bennünk vannak és ebből táplálkozhatunk leginkább, ezért önmagunkban kell először rendet teremteni, hogy mások felé szeretetünkkel segíteni-nyitni tudjunk. Csend kell ahhoz, hogy megérezzük a mindenséget, az örökkévalóság szavát meghallhassuk. A csend arca is többféle, adventkor a várakozó csend perceit éljük. Kívánom mindannyiuknak legyen erejük és akaratuk erre a lecsendesedésre, hisz a legörömtelibb pillanatokat a csend szüli.

(Elhangzik a Kossuth Rádióban)